

1. Ліпший черствий кусок зо спокоем, ніж дім, повний учти м'ясної зо сваркою.
2. Раб розумний панує над сином безпутнім, і серед братів він поділить спадок.
3. Для срібла топильна посудина, а горно для золота, Господь же серця випробовує.
4. Лиходій слухається уст безбожних, слухає неправдомов язика лиходійного.
5. Хто сміється з убогого, той ображає свого Творця, хто радіє з нещастя, не буде такий без вини.
6. Корона для старших онуки, а пишнота дітей їхні батьки.
7. Не пристойна безумному мова поважна, а тим більше шляхетному мова брехлива.
8. Хабар в очах його власника самоцвіт: до всього, до чого повернеться, буде щастити йому.
9. Хто шукає любови провину ховає, хто ж про неї повторює, розгонює друзів.
10. На розумного більше впливає одне остереження, як на глупака сто ударів.
11. Злий шукає лише неслухняности, та вісник жорстокий на нього пошлеться.

12. Ліпше спіткати обездітнену ведмедицю, що кидається на людину, аніж нерозумного в глупоті його.
13. Хто відплачує злом за добро, не відступить лихе з його дому.
14. Почин сварки то прорив води, тому перед вибухом сварки покинь ти її!
15. Хто оправдує несправедливого, і хто засуджує праведного, обидва вони Господеві огидні.
16. Нащо ті гроші в руці нерозумного, щоб мудрість купити, як мозку нема?
17. Правдивий друг любить за всякого часу, в недолі ж він робиться братом.
18. Людина, позбавлена розуму, ручиться, поруку дає за друга свого.
19. Хто сварку кохає, той любить гріх; хто ж підвищує уста свої, той шукає нещастя.
20. Людина лукавого серця не знайде добра, хто ж лукавить своїм язиком, упаде в зло.
21. Хто родить безумного, родить на смуток собі, і не потішиться батько безглузлого.
22. Серце радісне добре лікує, а пригноблений дух сушить кості.

23. Безбожний таємно бере хабара, щоб зігнути путі правосуддя.
24. З обличчям розумного мудрість, а очі глупця аж на кінці землі.
25. Нерозумний син смуток для батька, для своєї ж родительки гіркість.
26. Не добре карати справедливого, бити шляхетних за щирість!
27. Хто слова свої стримує, той знає пізнання, і холоднокровний розумна людина.
28. І глупак, як мовчить, уважається мудрим, а як уста свої закриває розумним.